

לפני 25 שנה

ילדים, הפעם תזת הבתרת. תושב או הפקרות.
בשער הגיליון: אסיר-עולם יעקב מרחבי.

גיליון. העולם הזה. שראדאר השבוע לפני 25 שנה בדיוק, הביא בת-שער נרחבת, תחת הכותרת. היום נולדתי מחרש? שבה גליל סיפורו של אסיר-עולם יעקב מרחבי. שזכה בחנינה בשל התנהגותו הלק המרירה בבלא-שטטה. תחת הכותרת. הבנים אכלו בוסר-בא השלישית בסדרת-הבתבות על המשבר בקיבוץ. סידרה זו תה הניסיון הראשון לנתח את משבר-הערכים של התנועה יבוצית. פרק נוסף בסדרתה של הזמרת ריקה זראי, בנושאי חינוך

זמנא של המחבל במאמצי השלום זילחמת הלבנון ★ מיספר הטלפון של רחב הזונה

סיפורו של יעקב מרחבי:

קיבלתי את די במתנה!

העולם הזה 1096
תאריך: 1.10.1958

רישמית את כהונתו — ראש האופוזיציה החדשה; מפקד מורדי טריפולי, ראשיד כאראמה, התמנה ראש-ממשלה, לצהלתם הגלויה של המורדים; האיש המהסס והשתקן של הלבנון, פואד שיהאב, ניגש סוף-סוף לפעולה נמרצת. במשך כל חודשי המרד רחב שיהאב את דרישת הנשיא כמיל שמעון להטיל למערכה את כל כובד מישקלו של הצבא, לחיסול המרד. אך עתה, משהבחין הנשיא שיהאב בסכנה הנשקפת למישטרו ולאיוץ כולה מפני התנופה החדשה למילחמת-האזרחים, נקט המפקד העליון שיהאב בפעולה תקיפה. הצבא והמישטרה קיבלו הוראה לפתוח באש, ללא התראה, על כל אזרח אשר ייראה נושא נשק ברחוב. עוד למחרת מרחץ-הדמים של הפלאנגות, שבו נהרגו יותר מ-60 איש. כבש הצבא את מטה הפלוגות הנוצריות וסגר את תחנת-השידור שלהן. שיהאב גם הודיע על כוונתו לדרוש את פינוי האמריקאים בהקדם, ולשוב לקו הניטרלי בזירה הערבית. "אם אצלנו", הכריז אחרי טקס השבעתו, "תחיה ארצי. אם אכשל — אללה ירחם על לבנון."

רדי

כפרת עוונות

אחת לשנה מעניק קול ישראל למאזיניו את אחת המתנות העילאיות: ביום-הכיפורים הוא משתתק.

דרכי חיים

שתי מיטות ופרדות

"א. זאת עוד פעם את?" שאל השוטר התורן במישטרת הנפה הצפונית בתל-אביב, כשערב אחד התפרצה לתחנה ערינה שטינסקי (24) פרועה וארומת עיניים כשרק כותנת-לילה לגופה.

ערינה לא היתה פנים חרשות בתחנה. לאנשי הנפה הצפונית נמאס כבר מזמן לטפל בענייני הזוג שטינסקי.

ערינה היתה נשואה לבעלה, צבי, בן ה-27 רק שנה וחצי. אולם שמונה חודשים מתוך זה היו חורשי ריב תמידי, שהיה מסתיים לרוב במכות ובחזקת שוטרים.

"החלטתי לא לחיות עוד עם בעלי", גילתה ערינה לשוטר המשוועם, כשהיא רוטטת כולה מפחד. היא סיפרה לו גם באיזה אמצעי נקטה כדי לא לחיות עם בעלה: מכיוון שלוגו היתה בדירה רק מיטה כפולה אחת, המרכבת משני חלקים הפרידה האשה בין שתי המיטות.

כאותו הלילה התעורר הבעל באמצע שנתו, אחוז רוגז. "מרוע נתת לי את המיטה הנמוכה ולקחתת לך את המיטה הגבוהה?" צעק על אשתו. כשלא היה בפיה הסבר הגיוני למעשה זה, היכה אותה מכות אלימות, שהביאוה אל המיטרה. המכות שהוכתה ערינה, לדבריה, לא היו עדינות, אולם למרות עדינותה לא השאירו בה סימנים. על אף עובדה זו החליטה המיטרה להעמיד את הבעל המכה לדון, להפסיק אחת ולתמיד את הריב המיטותי הבלתי-פוסק. השבוע, כשניצב צבי שטינסקי לפני השופט, היתה לו רק בקשה אחת: כבוד השופט, גם לי נמאס כל העסק. אני מבקש מכבודו שיפריד בינינו. שופט-השלום יהודה טרייביש שקל לרגע את הבקשה, הודיע לנאשם: "אתה יודע מה — אני מקבל את בקשתך. כני אחד מכם ישן על מיטה נפרדת." ושלח את צבי שטינסקי לישון חמישה ימים לכר בכית-הכלא.

אנשים

- **דוד הכהן**, המנהל לשעבר של סולל בונה, עם החלטתו הסופית לזכות את התפקיד החדש המוצע לו כחברה: "לא נשאר לי אלא לאחל לחבר (פינחס) לבון, שתהיה ירו חזקה בייעול המיבנה החדש, כשם שהיתה חזקה כעידור הקיים."
- **המשורר אברהם שלונסקי**: "אני חושש שאדם יכול להיות אינטליגנטי מאוד, גם מבלי לדעת את מיספר-הטלפון של רחב הזונה."
- **אביא אחימאיר**: "הסוציאליזם הוא המיכרה הסוציאלי של הדורות האחרונים, בפרט באומה שלנו."

חברות "בצל-ידוק" בפעולה

שלוש חברות להקת "בצל-ידוק" נחמה הנדל, עליזה קאשי ויונה עטרי, בהופעתן בתוכנית השנייה של הלהקה "הופ... ערבנו", שזכתה להצלחה גדולה.

יכולו לנפנף בהוכחה נוספת כי ידה של ישראל מושטת לשלום — ונדרחית. ואכן, מעטים האנשים בין מראקש ובין מוסול המוכנים ללחוז את ידו של שילוח.

לבנון

חלף עם העוצר

מישרות חמושים סיירו ברחובות העזובים. אורחים עמדו בחלונותיהם ולא העזו לרדת לרחוב. פה ושם כסימטה נדרח, הורס תריס ברזל של חנות-מכולת, לספק משהו בחיפזון לקונה. ביירות, כיום בחירת הנשיא החדש, היתה כעיר מתה. עוצר של 24 שעות יצר חלל-ריק מתוח, אך חסרת-קריאות, כדי לאפשר העברה סדירה של רסן השילוח מכמיל שמעון ליורשו, מפקד הצבא הלבנוני, הגנרל פואד שיהאב.

השקט חלף עם העוצר. רק הספיקו המוחמנים המעטים לחזור לבתיהם — ומרחץ-הדמים התחדש בפראות שלא ידעו כמה ארבעת חודשי מילחמת-האזרחים. הפעם היו אלה אוהדי הממשלה-לשעבר שפתחו בהתקפה של מרכזי האופוזיציה-לשעבר. הכריז פייר ג'מאיל, מנהיג הפלאנגות, האירגון המאורני הקיצוני: "הקמת הממשלה החדשה היא ניצחון כלתי-מצדק לאופוזיציה. היא גם לא שינתה במאומה את המצב. אנו מכריזים כי נלחם בה עד הסוף."

רחמי אללה. במחירי התהפכו היוצרות כארץ השסועה. הנשיא הפך — עוד בטרם סיים

היתה זאת סטירת-לחי מצלצלת ליוזמי הרעיון, נחום גולדמן ומשה שרת. שיגורו של שילוח היה יכול להתפרש כחבלה מכוונת מראש בכל מאמץ להשגת הבנה. היום וזה-הסוד. התוצאה הראשונה של מינוי שילוח כחבר המישלחת היתה התפטרותו ההפגנתית של משה שרת ממנה. מובן היה כי במישלחת המונגהת על-ידי אדם כראובן שילוח, איש אמונו של בך-גוריון, לא יעז איש לסטות מן הקו שייקבע על ידו. הנוסעים האחרים היו:

- מוריס פישר, איש מישר-החזק.
- ראובן בקרת, מנהל קשרי-החזק של ההסתדרות.
- פרופסור פלסנר, איש מדעי המיזרח של האוניברסיטה העברית, שהוזמן במישרין על-ידי האיטלקים.
- לארבעה אלה נתוספו שני שליחי מ"פ, ביניהם שימחה פלפן.
- **מיבצע חבלה**. מה היתה כוונת בך-גוריון ואנשיו בפעולה צינית זו של החנקת ועידת פירנצה בטרם יירדת?
- הצלחה כלשהי של ועידת פירנצה היתה מעלה בישראל את קרנם של אותם האנשים והגופים הפוליטיים הדוגלים בקו מרחבי. היא היתה מערערת את הקו הרשמי, המבוסס על השתלבות במחנה-המערב. שני הרברים נמנעו מראש על-ידי שיגורו של שילוח.
- אין ספק ששילוח וחבריו יפצו בפירנצה את הסימיות הנפוצות והרגילות על רצונה של ממשלת ישראל בשלום. כאשר יחזרו ארצה

מדיניות

צח בפלורין

הרעיון המקורי צץ במוחו הפורה של ר"ר נחום לזמן. נשיא ההסתדרות הצינית. הוא ידע כי ש עיריית פירנצה, ג'ורג'יו להפירה, יזום מדי עם פגישות בין יריבים פוליטיים ורעיוניים וולם, לשם טיפוח ההבנה ההדדית. חשב לזמן: מרוע לא ליוזם פגישת כזאת בין זרמים וערכים?

להפירה, אחד האנשים הססגוניים ביותר זיים הפוליטיים באיטליה, הסכים ברצון. יריביו הנוצרי הבין כי אין טעם לקרוא לפגישת ריבית-ערבית ישירה. לכן דאג לאכסניה ישמית רחבה יותר. הוא קרא לפגישת רחבה יזון בבעיות הים התיכון, אולם הכל הבינו מה מטרה האמיתית: לתת לאנשים ישראליים רביים, בעלי רצון טוב, את האפשרות להיפגש זרשמים.

הרב האיסלאם ודגל השלום. הרעיון א היה רק פרי חלומותיו האידאליסטיים של הפירה. אישם עמד מאחוריו קו מנחה מטעם גמרת המדינית האיטלקית. המדינאים איטלקיים לא שכחו מעולם את הימים שבהם ברזו בניטו מוסוליני על עצמו רישמית כעל זרם האיסלאם, והסעיר את גלי הלאומיות צרבת בשידוריה-העמולה של רדיו בארי. לאיטלקים היה יתרון אחד: מכיוון שכל ישובותיהם נלקחו מהם, שוב לא נאלצו להתנגד לאומיות הערבית. להפך, הם יכלו להופיע לעצמה מערבית יחידה האוחדת את רעיון לאומיות הערבית. בחפשמ אחרי מנוף מתאים, יעזור להם לחדור למרחב. נתקלו האיטלקים יעיון השלום הישראלי-ערבי. הם קיוו שאם גלה בירם לתוך בין ישראל והערבים ולכונן דר חדש במרחב, יקנו לעצמם עמדת-מפתח מרחב המאחד. מכיוון שהיו להם יחסים טובים עם הלאומנים הערביים ועם ישראל, חשבו איטלקים כי אין כמותם המוכשרים לתפקיד זה. "פדרציה מרחבית". אולם המדינאים איטלקיים, המועלים בתיאום הדוק עם אפיפיו, ידעו כי שלום במרחב לא ייתכן על סיס הסטאטיסטיקה. תחילה חשבו על גבולות 194 ועל ויתורים מרחיקי-לכת מצד ישראל. ולם בהדרגה הגיעה מחשבתם המדינית לרעיון איחוד השמי.

ריקה זראי עם בתה, יעל. תחת הפקרות' דנה הזמרת בעניינים של חינוך הילדים. עלי-תורת א'ס נ. אל תנהגו בלי-דיכם כמו בכלבלבים! הטיפה לקוראים.